

SEGMENTACIJA SLIKE

POGLAVLJE 9

SEGMENTACIJA SLIKE

- Segmentacija slike je proces njene podele na sastavne regione ili objekte, do potrebnog nivoa
- Zasniva se na dva principa
 - Diskontinuitet particija slike na osnovu naglih promena intenziteta (ivice slike)
 - Sličnost deljenje slike na regione koji su slični po nekom unapred utvrđenom kriterijumu
- Segmentacija je nezaobilazan korak u automatskom prepoznavanju oblika i analizi scene
- Izbor tehnike segmentacije zavisi od problema

- Tri osnovna tipa diskontinuiteta u slici
 - Tačka
 - Linija
 - Ivica
- Najčešći pristup je preko maske

w_1	w_2	w_3
w_4	w_5	w_6
w_7	w_8	w_9

$$R = w_1 z_1 + w_2 z_2 + \dots + w_m z_m z_m = \sum_{i=1}^{mn} w_i z_i$$

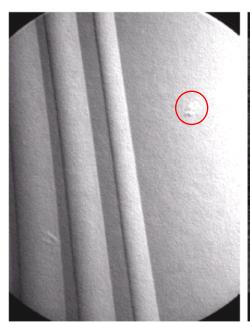
DETEKCIJA TAČKE

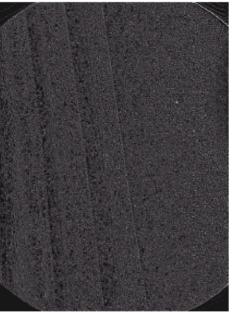
- Poređenje vrednosti tačke sa njenom okolinom
 - Primenom maske Laplasijana dobija se slika sa velikim vrednostima na mestu tačke
 - Poređenjem sa pragom T
 dobija se binarna maska
 sa izolovanim tačkama

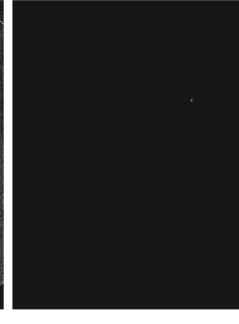
$$|R| \ge T$$

-1	-1	-1
-1	8	-1
-1	-1	-1

- -Rentgenska slika poroznog peraja turbine mlaznog motora (postoji izolovana crna tačka na mestu poroznosti)
- -Poređenjem slike nakon filtriranja sa pragom od 90% najveće vrednosti dobija se maska

DETEKCIJA LINIJE

- Detekcija linije debljine jednog piksela
- Za sva četiri pravca prostiranja definiše se maska
 - Suma koeficijenata svake maske je 0, pa se na uniformnoj oblasti dobija rezultat 0
 - Ako je vrednost odziva u jednoj maski veća nego u drugoj, tada je pravac prostiranja linije bliži prvoj masci
 - Ako je cilj detekcija linija koje se prostiru samo po jednom pravcu, primenjuje data maska i poredi sa pragom

-1	-1	-1	-1	-1	2	-1	2	-1	2	-1	-1
2	2	2	-1	2	-1	-1	2	-1	-1	2	-1
-1	-1	-1	2	-1	-1	-1	2	-1	-1	-1	2

Horizontal

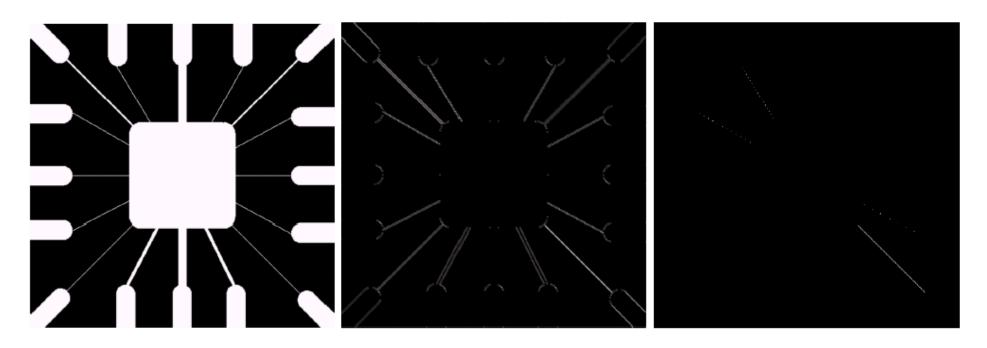
 $+45^{\circ}$

Vertical

−45°

DETEKCIJA LINIJE

- Primer binarne maske veza u integralnom kolu
 - Cilj je detekcija svih linija debljine 1 piksel koje se prostiru pod uglom -45° (poslednja maska na prethodom slajdu)
 - Detekcija primenom maske i poređenjem sa pragom

DETEKCIJA IVICE

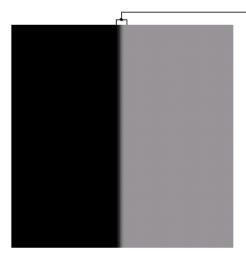
- Ivica je skup povezanih piksela na granici regiona
 - Granica regiona je širi pojam od ivice
 - Idelna ivica je nagli prelaz širine jednog piksela
 - U praksi širina ivice je veća, a prelaz nije tako strm
 - Zamućenje (*blur*) usled osobina sistema za akviziciju: Optika, uzorkovanje, osvetljaj...
 - Tačka ivice je svaka tačka koja pripada nagibu (rampi)

IDEALNA IVICA

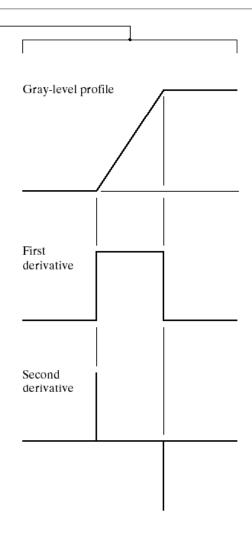
REALNA IVICA

- Realna ivica i izvodi
 - Prvi izvod realne ivice je pravougaoni impuls
 - Na osnovu njega može se odrediti da li dati piksel pripada ivici

- Drugi izvod realne ivice je par impulsa suprotnog znaka (loša osobina)
 - Na osnovu njega može se odrediti sa koje strane ivice se nalazi piksel
- Zamišljena linija koja spaja vrhove impulsa drugog izvoda prolazi kroz nulu na sredini ivice (zero-crossing)
 - Određivanje sredine debele ivice

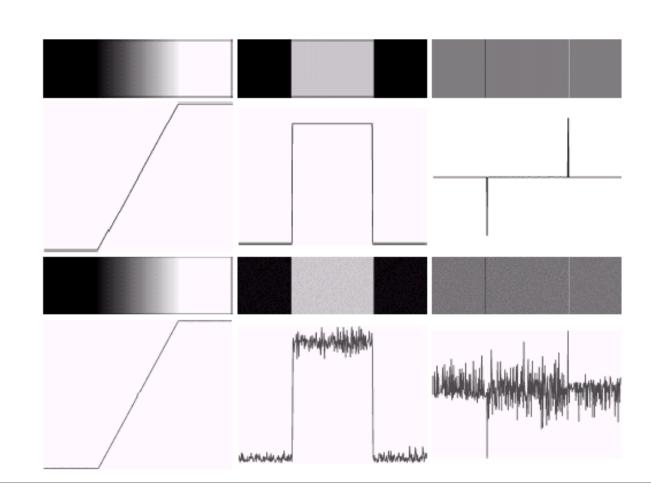

DETEKCIJA IVICE

Gausov šum, realna ivica i izvodi

-Realna ivica bez šuma, prvi i drugi izvod

-Realna ivica sa Gausovim šumom nulte srednje vrednosti i varijanse 0.1

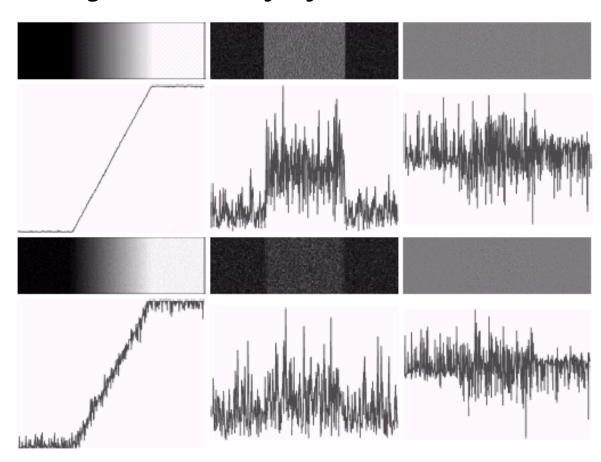

DETEKCIJA IVICE

- Gausov šum, realna ivica i izvodi
 - Šum koji je na ivici gotovo nevidljiv jako kvari izvode

-Realna ivica sa Gausovim šumom nulte srednje vrednosti i varijanse 1

-Realna ivica sa Gausovim šumom nulte srednje vrednosti i varijanse 10

- Ivična tačka (piksel koji pripada ivici)
 - Ako je prvi 2D izvod na tom mestu veći od datog praga
- Ivična tačke se preko drugog izvoda definiše kao mesto preseka sa nulom (zero-crossing)
- Ivica je skup povezanih ivičnih tačaka
- Prvi izvod u slici računa se na osnovu gradijenta, a drugi izvod na osnovu Laplasijana
- Segment ivice je izolovani deo veće ivice
- Povezivanje segmenata ivice u celinu je ključni problem segmentacije

DETEKCIJA IVICE

Gradijent slike f(x,y) je vektor

$$abla \mathbf{f} = \left[egin{array}{c} G_x \ G_y \end{array}
ight] = \left[egin{array}{c} rac{\partial f}{\partial x} \ rac{\partial f}{\partial y} \end{array}
ight]$$

- Ovaj vektor usmeren je u pravcu najveće promene funkcije f po koordinatama x i y
- Moduo gradijenta je intenzitet promene na poziciji (x, y)

$$\nabla f = |\nabla \mathbf{f}| = \sqrt{\left[G_x^2 + G_y^2\right]} = \sqrt{\left[\left(\frac{\partial f}{\partial x}\right)^2 + \left(\frac{\partial f}{\partial y}\right)^2\right]}$$

Argument gradijenta definiše pravac vektora (ugao u odnosu na x-osu), koji je normalan na pravac prostiranja ivice

$$\alpha(x,y) = \arctan\left(\frac{G_y}{G_x}\right)$$

DETEKCIJA IVICE

- Gradijent slike
 - Često se u obradi slike moduo gradijenta naziva gradijent
 - Računanje modula po definiciji je računarski složeno i ne može se realizovati preko konvolucije
 - Zbog jednostavnijeg računa modula koristi se aprokisimacija

$$\nabla f \approx |G_x| + |G_y| = \left| \frac{\partial f}{\partial x} \right| + \left| \frac{\partial f}{\partial y} \right|$$

 Za različito definisane parcijalne izvode, dobijaju se različite varijante gradijenta koje se koriste za detekciju ivice

DETEKCIJA IVICE

Varijante gradijentnih operatora

- Konvolucija sa operatorskim maskama
- Roberts-ov kros-gradijentni operator

$$G_x = (z_9 - z_5), G_y = (z_8 - z_6),$$

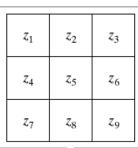
 $\nabla f \approx |z_9 - z_5| + |(z_8 - z_6)|$

- **Prewitt**-ov operator

$$\nabla f \approx |(z_7 + z_8 + z_9) - (z_1 + z_2 + z_3)| + |(z_3 + z_6 + z_9) - (z_1 + z_4 + z_7)|$$

Sobel-ov operator

$$\nabla f \approx |(z_7 + 2z_8 + z_9) - (z_1 + 2z_2 + z_3)| + |(z_3 + 2z_6 + z_9) - (z_1 + 2z_4 + z_7)|$$

-1	0	0	-1
0	1	1	0

Roberts

-1	-1	-1	-1	0	1
0	0	0	-1	0	1
1	1	1	-1	0	1

Prewitt

-1	-2	-1	-1	0	1
0	0	0	-2	0	2
1	2	1	-1	0	1

Sobel

DETEKCIJA IVICE

- Roberts-ov operator nije praktičan za implementaciju zbog parne dimenzije maske
- Prewitt-ov i Sobel-ov gradijentni operator rade suštinski istu stvar, ali Sobel-ov vrši izvesno ublažavanje zbog centralnog

koeficijenta 2

 Pošto je izvod vrlo osetljiv na šum ovo je značajna karatkteristiika Sobel-ovog gradijentnog operatora

 Prewitt-ov i Sobel-ov operator mogu se modifikovati tako da daju najveće odzive po dijagonalama (+45°, -45°)

0	1	1	-1	-1	0
-1	0	1	-1	0	1
-1	-1	0	0	1	1

Prewitt					
0	1	2	-2	-1	0
-1	0	1	-1	0	1
-2	-1	0	0	1	2

Sobel

DETEKCIJA IVICE

•Primer 1

Originalna slika,

 $|G_x|$ komponenta koja indikuje promene po horizontalnom pravcu (veritkalne ivice),

 $|G_y|$ komponenta koja indikuje promene po vertikalnom pravcu (horizontalne ivice), Gradijent slike $|G_x| + |G_y|$

DETEKCIJA IVICE

•Primer 2

U prethodnom primeru je zbog velike rezolucije slike, pored glavnih ivica, došlo do detekcije sitnih detalja kao što su crepovi na krovu ili cigle u zidu.

Da bi se to izbeglo originalna slika se ublažava.

.....

Originalna slika ublažena usrednjivačem 5x5, $|G_x|, |G_y|, |G_x| + |G_y|$

- Dijagonalna detekcija ivica
 - Rezultat detekcije Sobel-ovim maskama za dijagonalnu detekciju (+45°, -45°)

0	1	2
-1	0	1
-2	-1	0

-2	-1	0
-1	0	1
0	1	2

DETEKCIJA IVICE

Laplasijan 2D funkcije f(x,y)

$$\nabla^2 f = \frac{\partial^2 f}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 f}{\partial y^2}$$

 Digitalne aproksimacije dimenzije 3x3 piksela

$$\nabla^2 f = 4z_5 - (z_2 + z_4 + z_6 + z_8)$$
$$\nabla^2 f = 8z_5 - (z_1 + z_2 + z_3 + z_4 + z_6 + z_7 + z_8 + z_9)$$

 Maske za implementaciju ovih jednačina preko konvolucije

0	-1	0
-1	4	-1
0	-1	0

-1	-1	-1
-1	8	-1
-1	-1	-1

DETEKCIJA IVICE

- Ne koristi se za detekciju ivica u izvornom obliku
 - Drugi izvod je veoma osetljiv na šum
 - Generiše dvostruke ivice što otežava segmentaciju slike
 - Ne može da odredi pravac prostiranja ivice
- Koristi se za lociranje ivice preko preseka sa nulom
 - U kombinaciji sa Gausovim predfiltrom koji potiskuje šum

$$h(r) = -e^{-\frac{r^2}{2\sigma^2}}, \ r^2 = x^2 + y^2$$

- Drugi izvod od h po r je Lapalasijan

$$\nabla^2 h(r) = -\left[\frac{r^2 - \sigma^2}{\sigma^4}\right] e^{-\frac{r^2}{2\sigma^2}}$$

 Ova se funkcija obično naziva Laplasijan Gausijana -LoG (Laplacian of Gaussian)

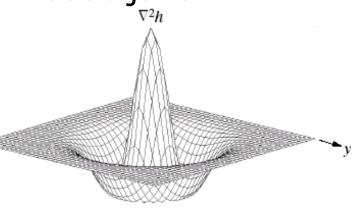
DETEKCIJA IVICE

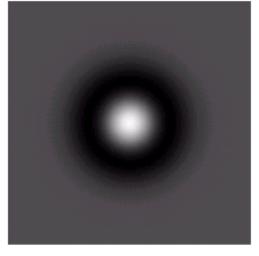
LoG – Laplasijan Gausijana

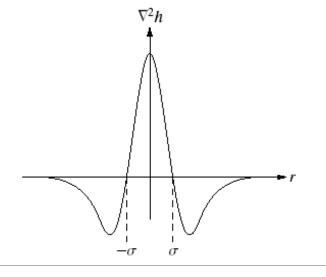
-Zbog oblika karakteristike LoG funkcija se često naziva **meksički šešir** (*Mexican Hat*)

-Zbog linearnosti obe operacije LoG se može realizovati preko konvolucije sa odgovarajućom maskom

-Maska u ovom primeru je mala i odgovara samo u situacijama sa veoma slabim šumom

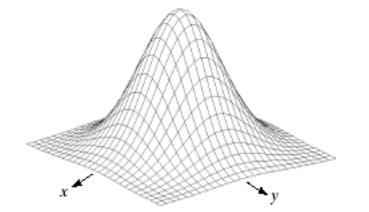
0	0	-1	0	0
0	-1	-2	-1	0
-1	-2	16	-2	-1
0	-1	-2	-1	0
0	0	-1	0	0

- Poređenje performansi Sobelovog i LoG operatora
 - Originalna slika angiograma i slika nakon primene Sobelovog gradijentnog operatora

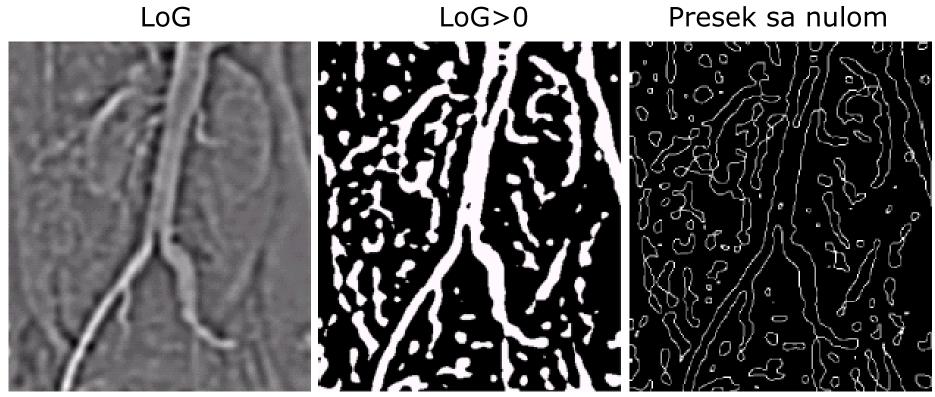
- Poređenje performansi Sobelovog i LoG operatora
 - Standardna devijacija Gausovog filtra je 5 piksela
 - Na ovaj način dobija se maska veličine 27x27 piksela
 - Laplasijan sa centralnim pikselom 8

-1	-1	-1
-1	8	-1
-1	-1	-1

- Postoji više načina da se praktično realizuje presek sa nulom na osnovu drugog izvoda
 - Poređenje LoG slike sa nulom je jedan od njih
 - Presek je između pozitivne i negativne vrednosti Laplasijana

- Poređenje performansi Sobelovog i LoG operatora
 - Mesta preseka sa nulom odgovaraju mestima prelaska sa 0 na 1 u slici LoG>0 (granice regiona)

- Poređenje performansi Sobelovog i LoG operatora
 - Ivice dobijene preko LoG slike mnogo su tanje od ivica dobijenih Sobelovim operatorom (debljine 1 piskel) ☑
 - Ivice dobijene presekom sa nulom predstavljaju zatvorene petlje – efekat špageta ⋈
 - Realizacija preseka sa nulom nije jednoznačna,
 već postoje brojna rešenja koja daju različite rezultate
 (ivice locirane na različitim mestima) ☒
 - U ovom primeru upotrebljena je najjednostavnija varijanta
 - Metode preseka sa nulom su od interesa zbog dobre otpornosti na šum ☑
 - U praksi, metode za detekciju ivica zasnovane na gradijentu (prvom izvodu) mnogo se više koriste nego metode zasnovane na preseku sa nulom (drugom izvodu)

- Metode za detekciju ivice kao rezultat najčešće daju nekonzistentne ivice
- Ovo je posledica prisustva šuma, neuniformnomog osvetljaja i drugih uticaja
- Sledeći korak jeste povezivanje isprekidanih delova ivica u odgovarajuće celine
- Lokalne metode za povezivanje ivica
 - Analizom okoline piksela koji je označen nekom od metoda za detekciju ivice kao ivična tačka
- Globalne metode za povezivanje ivica
 - Hujova tranformacija (Hough transform)
 - Teorija grafova

POVEZIVANJE IVICA I DETEKCIJA GRANICE REGIONA

- Lokalno povezivanje ivice
 - Za svaku ivičnu tačku (x_0, y_0) analizira se njena bliska okolina (3x3 ili 5x5 piksela)
 - Sve tačke okoline koje su na osnovu nekog kriterijuma označene kao slične povezuju se u kompaktnu celinu – ivicu
 - Dva osnovna kriterijuma
 - Moduo gradijenta

$$|\nabla f(x,y) - \nabla f(x_0,y_0)| < E$$

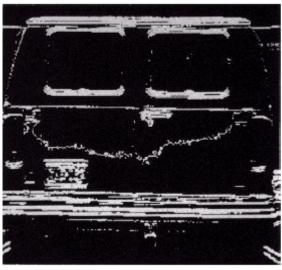
Pravac gradijenta

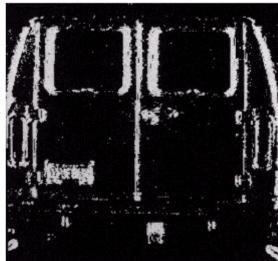
$$|\alpha(x,y) - \alpha(x_0,y_0)| < A$$

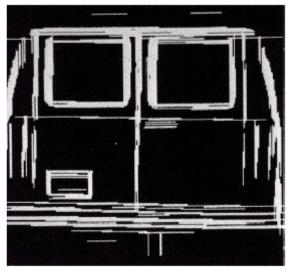
– Tačka (x,y) u okolini ivične tačke (x_0,y_0) biće povezana u ivicu samo ako zadovoljava oba kriterijuma

- Lokalno povezivanje
 - -Cilj je izdvajanje pravougaonih objekata koji su kandidati za registarsku tablicu
 - Vert. i horiz. ivice izdvajaju se Sobelovim operatorima: G_x i G_y
 - -Konačna slika dobija se povezivanjem ivičnih tačaka čiji je moduo gradijenta veći od 25, a ugao gradijenta se ne razlikuje za više od 15°
 - -Poznavanjem odnosa stranica, lako se izdvaja tablica od ostalih delova

POVEZIVANJE IVICA I DETEKCIJA GRANICE REGIONA

Globalna analiza

- Tačke se povezuju ako pripadaju krivoj određenog oblika
- Posmatraju se globalne relacije između piksela

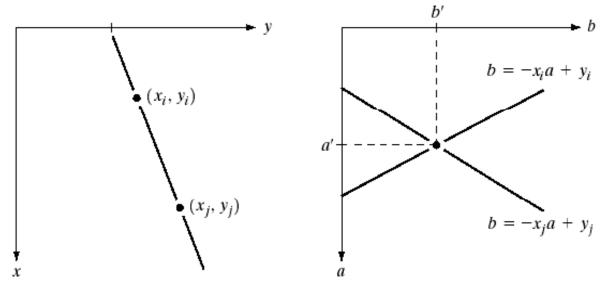
Prave linije

- Od n tačaka slike, treba pronaći one koje se nalaze na pravim linijama
- Jedan pristup je pronalaženje svih parova tačaka koje određuju linije, a potom ispitivanje svih tačaka koje se nalaze na ovim linijama
- Postoji $n(n-1)/2\sim n^2$ linija i treba izvršiti $(n)(n(n-1))/2\sim n^3$ poređenja tačaka sa linijama
 - Za sliku od 512x512 piksela to je ~18x10¹⁵ poređenja !!!
- Hju (Hough) je predložio alternativni metod poznat kao
 Hjuova transformacija koji ima značajno manju složenost

POVEZIVANJE IVICA I DETEKCIJA GRANICE REGIONA

Hjuova transformacija

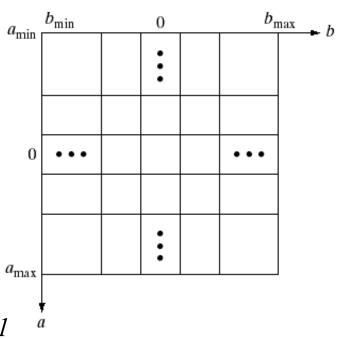
- Beskonačno mnogo pravih prolazi kroz tačku (x_i, y_i) , ali sve zadovoljavaju jednačinu prave $y_i = ax_i + b$ (za različite a i b)
- Ako se ova jednačina napiše kao $b = -x_i a + y_i$, može se predstaviti kao prava u prostoru parametara (ab ravan)
- Svaka tačka u ravni xy koja se nalazi na pravoj $y_i=ax_i+b$ imaće svoju pravu u ab ravni i sve će se prave seći u (a',b')

POVEZIVANJE IVICA I DETEKCIJA GRANICE REGIONA

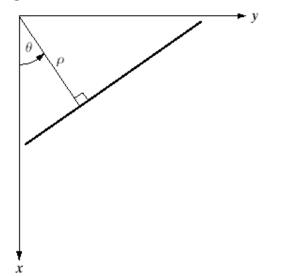
Hjuova transformacija

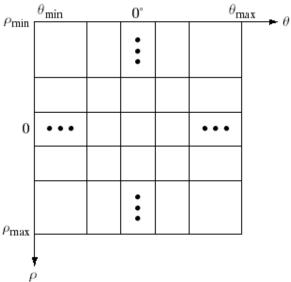
- Prostor parametara (ab ravan) deli se na tzv. akumulatorske ćelije A(i,j)
 - (a_{min}, a_{max}) i (b_{min}, b_{max}) su očekivani opsezi
- -A(i,j) odgovara polju (a_i,b_j) u prostoru parametara i inicijalno je nula
- Za svaku tačku slike (x_k, y_k) pronalazi se najbliži par vrednosti a i b koji zadovoljava jednačinu $y_k = ax_k + b$; ako su to a_p i b_q tada je A(p,q) = A(p,q) + 1

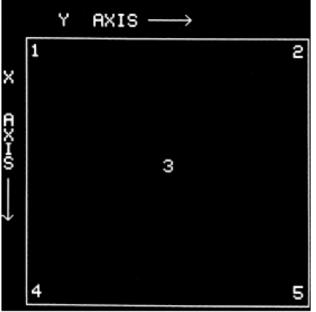
- Na kraju, ako je A(i,j)=Q, u slici ima Q tačaka na liniji $y=a_ix+b_i$
- Tačnost kolinearnosti tačaka određuje rezolucija ab ravni
- Ako ose parametara imaju K podeoka tada za svaku od n tačaka slike treba K operacija -> linearna složenost nK

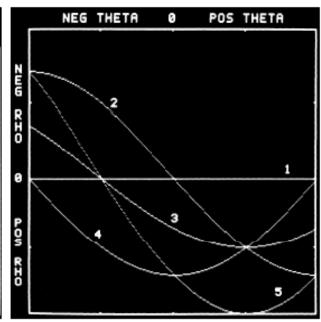
- Hjuova transformacija
 - Predstavljanje linija u slici preko jednačina prave y=ax+b ima nedostatak; kada su linije vertikalne $a\rightarrow\infty$
 - Problem se rešava predstavom linije kao $x \cos\theta + y \sin\theta = \rho$
 - Umesto pravih u ab ravni GMT su sinusne krive u $\rho\theta$ ravni
 - Tabela akumulatora u $\rho\theta$ ravni formira se na isti način kao u slučaju ab ravni

- Hjuova transformacija
 - -Q kolinearnih tačaka na liniji $x cos\theta_j + y sin\theta_j = \rho_i$ daju Q sinusoida koje se seku u tački (ρ_i, θ_i)
 - Slika u primeru sadrži 5 tačaka xy ravni, koje daju 5 sinusoida u $\rho\theta$ ravni
 - Preseci sinusoida odgovaraju parametrima prava na kojima leže kolinearne tačke

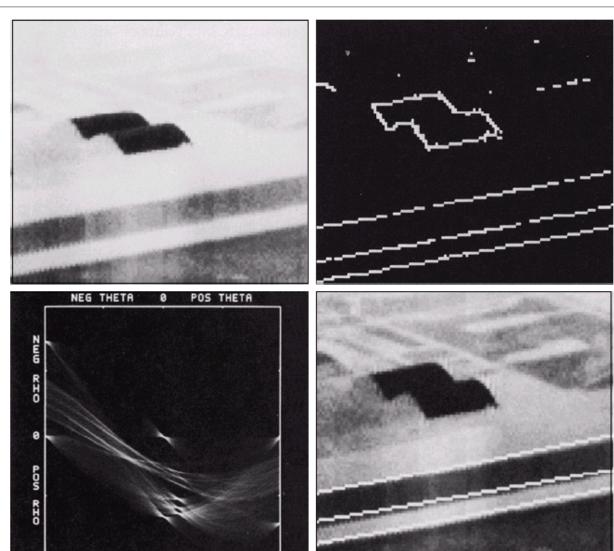
- Hjuova transformacija
 - Može se realizovati za bilo koju funkciju oblika $g(\mathbf{v}, \mathbf{c}) = 0$, gde je \mathbf{v} vektor koordinata, a \mathbf{c} vektor koeficijenata
 - Na ovaj način mogu se detektovati tačke koje leže na krugu $(x-c_1)^2+(y-c_2)^2=c_3^2$
 - U ovom slučaju prostor parametara će biti 3D, a ćelije kocke
- Povezivanje ivica pomoću Hjuove transformacije
 - 1. Određivanje gradijenta slike i poređenje sa pragom
 - 2. Definisanje $\rho\theta$ podele ravni (rezolucije parametara)
 - 3. Ispitivanje akumulatoskih ćelija u cilju pronalaženja onih sa najvećim sadržajem
 - 4. Ispitivanje relacija između piksela u datoj ćeliji u pogledu kontinuiteta ivice

POVEZIVANJE IVICA I DETEKCIJA GRANICE REGIONA

Hjuova transformacija

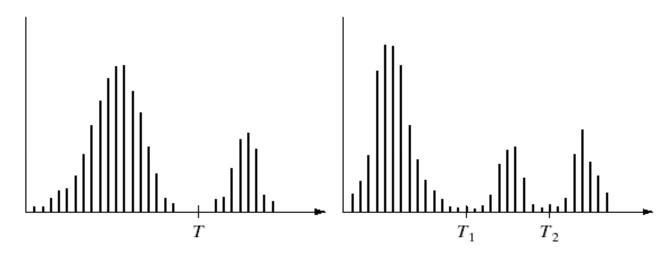
> -Cilj je izdvajanje piste sa infracrvene slike koja sadrži pistu i dva hangara

-Pikseli se
povezuju ako
pripadaju jednoj
od 3 najbrojnije
ćelije i razmak
između njih u
Sobelovoj slici nije
veći od 5 piksela

POREĐENJE SA PRAGOM

- Proces formiranja binarne maske poređenjem vrednosti piksela sa datim pragom – thresholding
 - Za sliku sa bimodalnim histogramom dovoljan jedan prag
 - Svaki piksel (x,y) za koji je f(x,y) > T pripada objektu
 - Pikseli za koje to ne važi pripadaju pozadini (background)
 - Za histogram sa više od dva moda treba više pragova
 - Piksel pripada jednom objektu ako je $T_1 < f(x,y) \le T_2$, drugom objektu ako je $f(x,y) > T_2$, i pozadini ako je $f(x,y) \le T_1$

POREĐENJE SA PRAGOM

- Prag T je konstantan samo u prostim situacijama
- U opštem slučaju, prag je funkcija više parametara

$$T = T[x, y, p(x, y), f(x, y)]$$

- f(x,y) je vrednost piksela (x,y), a p(x,y) je neka lokalna osobina piksela (x,y) npr. srednja vrednost okoline piksela (x,y)
- Binarna maska g(x,y) definisana je kao

$$g(x,y) = \begin{cases} 1, & f(x,y) > T \\ 0, & f(x,y) \le T \end{cases}$$

- U masci g(x,y) objekti su označeni sa 1, a pozadina sa 0
- Globalni prag T zavisi samo od f(x,y)
- Lokalni prag T zavisi od f(x,y) i p(x,y)
- Dinamički ili adaptivni prag T zavisi i od x i y

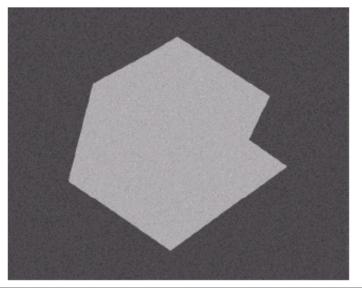
POREĐENJE SA PRAGOM

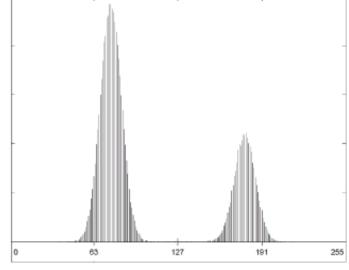
Osvetljaj scene

– Registrovana slika predstavljaja proizvod reflektanse objekta r(x,y) i iluminacije scene (osvetljaja) i(x,y)

$$f(x,y) = r(x,y) \ i(x,y)$$

- Ukoliko je osvetljaj scene uniforman histogram registrovane slika biće bimodalan
 - Određivanje globalnog praga *T* je jednostavno

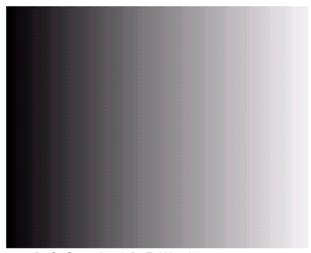

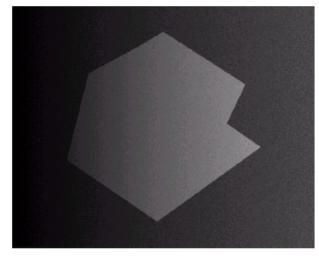

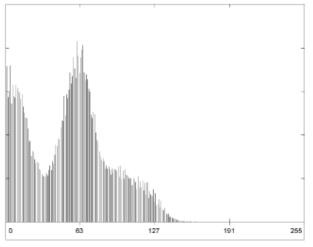
POREĐENJE SA PRAGOM

Osvetljaj scene

- Ukoliko osvetljaj scene i(x,y) nije uniforman (prva slika), registrovana slika biće kao na drugoj slici
- Na histogramu nije jednostavno odrediti prag za poređenje
 - Histogram je konvolucija histograma osvetljaja i reflektanse
 - Snimanjem uniformne podloge sa datim osvetljenjem, dobija se korecija kojom treba podeliti registrovanu sliku, kako bi se kompenzovao uticaj neuniformnog osvetljaja

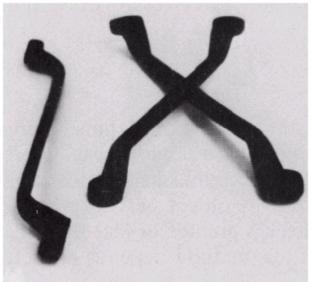

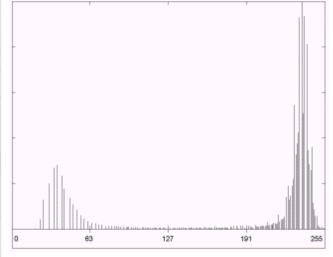

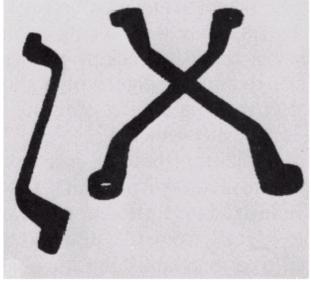

POREĐENJE SA GLOBALNIM PRAGOM

- Jedna vrednost praga za čitavu sliku
 - Moguće realizovati samo kada su uslovi osvetljaja scene u potpunosti kontrolisani – (industrijska inspekcija)
 - U datom primeru histogram je bimodalni sa dobro razdvojenim modovima, pa se prag jednostavno određuje
 - Nakon binarizacije eliminisana je pozadina i senke objekta

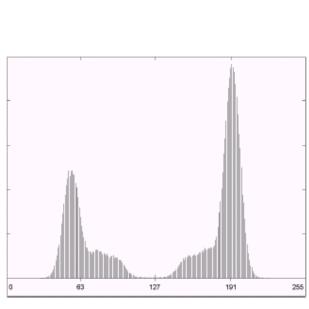
POREĐENJE SA GLOBALNIM PRAGOM

- Automatsko određivanje praga
 - U prethodnim primerima prag je određivan heuristički, posmatranjem histograma
 - Algoritam za automatsko određivanje praga T:
 - 1. Postavi početnu vrednost praga T
 - 2. Izvrši segmentaciju slike sa datim pragom T. Tako će nastati dve grupe piksela: (G1) pikseli sa vrednostima manjim od praga i (G2) pikseli sa vrednostima većim od praga
 - 3. Odredi srednje vrednosti grupa piksela μ_1 i μ_2
 - 4. Postavi novu vrednost praga na $T=(\mu_1+\mu_2)/2$
 - 5. Ponavljaj korake 2 do 4 sve dok razlika vrednosti pragova u susednim iteracijama ne bude manja od vrednosti T_{θ}
 - Kada objekat i pozadina imaju otprilike jednake površine, dobra početna vrednost praga je srednja vrednost slike
 - Kada to nije slučaj, dobra početna vrednost je srednja vrednost između najveće i najmanje vrednosti u slici

POREĐENJE SA GLOBALNIM PRAGOM

- Automatsko određivanje praga
 - Na primeru otiska prsta automatski je određena vrednost praga 125.4, nakon tri iteracije i $T_0 = 0$
 - Segmentacija sa pragom 125 dala je dobre rezultate

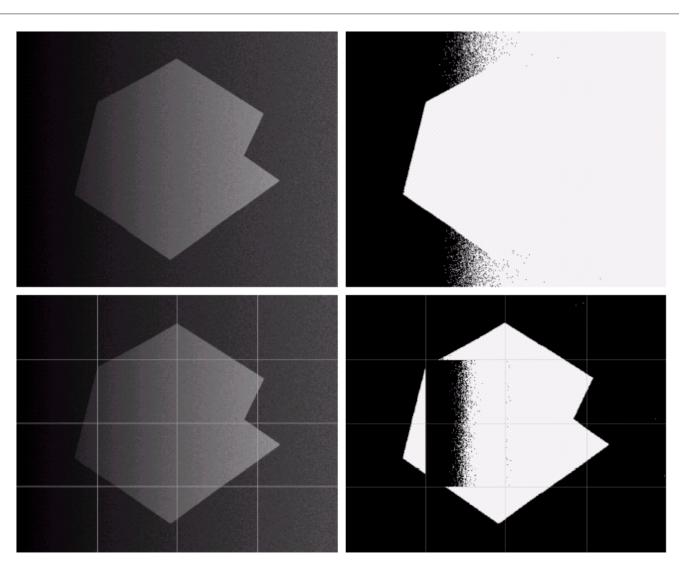
POREĐENJE SA ADAPTIVNIM PRAGOM

- Osnovni pristup je deljenje slike na podslike i određivanje lokalnih pragova za svaku podsliku
 - Na ovaj način moguće je kompenzovati uticaj neuniformnog osvetljaja scene
 - Problem se svodi na način podele slike i definicije pragova
 - Ovo je osnovi pristup postoje složenije metode poreženja sa adaptivnim pragom gde se pragovi određuju tako da minimizju grešku segmentacije

POREĐENJE SA ADAPTIVNIM PRAGOM

Primer

- -Slika objekta sa lošim osvetljajem
- -Segmentacija sa globalnim pragom
- -Particija i
 određivanje
 lokalnih pragova
 (Podslike sa varijasom
 većom od 100
 segmentirane su
 automatski određenim
 lokalnim pragovima;
 ostale podslike
 segmentirane su
 jednim globalnim
 pragom)
- -Rezultatsegmentacije

POREĐENJE SA ADAPTIVNIM PRAGOM

- Primer (nastavak)
 - -Greške u segmentaciji javile su se u dve podslike (2,2) i (3,2)
 - -Ovde su prikazane dve podslike (2,1) i (2,2), i njihovi histogrami

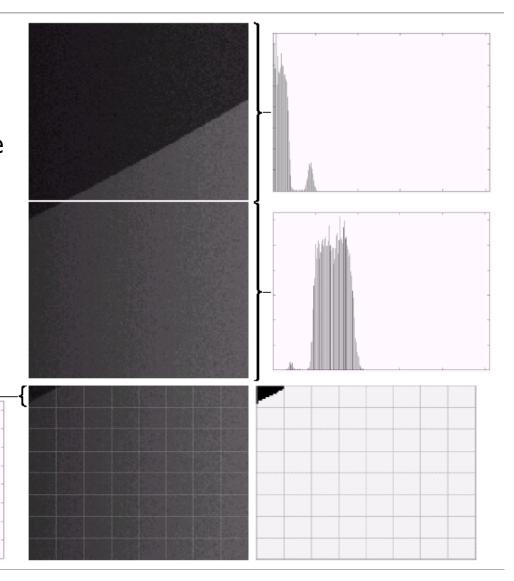
(Histogram (2,1) je bimodalan i lako se nalazi prag, dok je histogram (2,2) gotovo unimodalan i teško je odrediti prag)

-Daljom podelom podslike (2,2) na 64 pod(pod)slike moguće je izolovati granicu regiona i dobiti bimodalan histogram za datu

podsliku

(Tada je lako naći odgovarajući prag)

Rezultat je veoma dobra segmentacija

SEGMENTACIJA NA BAZI REGIONA

- Cilj svake segmentacije je podela slike na regione, a ovde se to izvodi direktno
 - Proces u kom se čitava slika posmatra kao region R koji se deli na n podregiona $R_1, R_2, ..., R_n$

$$(a) \bigcup_{i=1}^{n} R_i = R$$

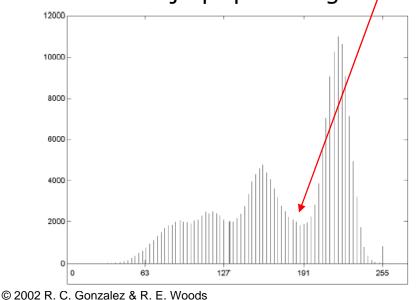
- (b) R_i je povezan region, i = 1, 2, ..., n
 - (c) $R_i \cap R_j = \emptyset$ za svako $i, j, i \neq j$
 - (d) $P(R_i) = TRUE \text{ za } i = 1, 2, ..., n$
 - (e) $P(R_i \cup R_j) = FALSE \text{ za } i \neq j$
- $-P(R_i)$ je logička osobina koja definiše region R_i i istovremeno razlikuje dva regiona R_i i R_j
 - npr. da svi pikseli u okviru regiona budu iste boje

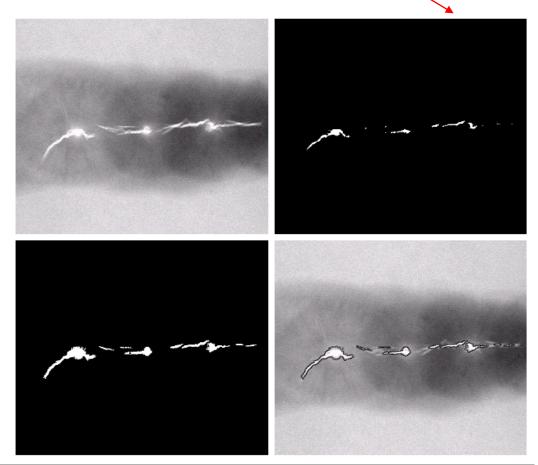
NARASTANJE REGIONA

- Inicira se u početnim tačkama (seed points) od kojih narastaju regioni dodavanjem piksela istih osobina
 - Izbor početnih tačaka
 - Ako a priori informacija nije dostupna, osobine se određuju za sve piksele (bez informacije o prostornoj zavisnosti), potom se vrši klasterizacija i početne tačke se biraju u blizini centroida
 - Kriterijum sličnosti
 - Zavisi od problema koji se razmatra i od inforamcija u slici
 - Informacija o prostornoj povezanosti je ključna
 - Osobine susednosti i bliskosti su ključne u formiranju regiona; regione nema smisla formirati samo na osnovu osobina izolovanih piksela
 - Pravilo zaustavljanja
 - Više nijedan piksel ne ispunjava kriterijum dodavanja u region
- Najbolje rešenje za slike sa multimodalnim histogramom!

NARASTANJE REGIONA

- (Primer) Rentgenska slika poroznog vara
 - -Početne tačke su sve koje imaju vrednost 255 (MAX)
 - -Kriterijumi dodavanja:
 - Razlika između tačke i početnih tačaka <65
 - 8-sused sa tačkom koja pripada regionu

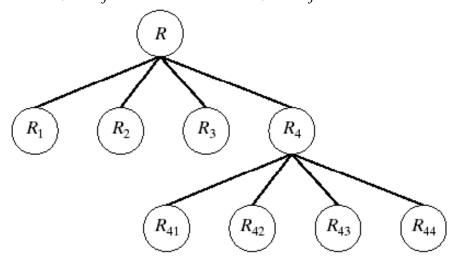

DELJENJE I SPAJANJE REGIONA

- Podela slike na proizvoljne regione, pa potom deljenje i spajanje regiona do ispunjenja uslova
 - Podela slike na kvadrante (quad-tree decomposition)
 - Kvadrant za koji je P(R)=FALSE, deli se dalje sve dok ne bude ispunjeno P(R)=TRUE
 - Koren stabla odgovara celoj slici, a nodovi particijama
 - Ako bi samo delili, imali bi susedne identične regione, pa se mogu spajati susedni regioni R_i i R_i ako važi $P(R_i \cup R_i) = TRUE$

R_1	R_2	
R_3	R_{41}	R ₄₂
	R_{43}	R_{44}

DELJENJE I SPAJANJE REGIONA

- (Primer) Izdvajanje lista od pozadine
 - $P(R_i)$ =TRUE ako je 80% piksela datog regiona na rastojanju manjem od $2\sigma^2$ od srednje vrednosti regiona (σ je varijansa regiona)
 - Poređenje sa pragom daje lošije rezultate (eliminisane su senka i stabljika)

Original

Deljenje i spajanje

Poređenje sa pragom

